

מ.ל.ב.

1.2.23

לכבוד
המוסד לביטוח לאומי
ועדה רפואית לעררים
א.ג.נ.,

הנדון: ערר על החלטת ועדה רפואית
שרון חזן, ת.ז. 24847832

מוגש בזאת ערר על החלטת הועדה הרפואית מדרג I, ואלו נימוקיו:

1. ערר זה מוגש על החלטת הועדה הנכבדה מיום 15.12.23
2. התובע נפגע בתאונת דרכים במנגנון של צליפת שוט.
3. אין ולא יכולה להיות מחלוקת כי התובע נפגע בראש, בצוואר ובגב, דבר זה הינו עובדה נוכח מנגנון התאונה ובשים לב לתיעוד הרפואי בעניינו, החל מסיכום האשפוז, עובר במהלך הטיפול וכלה בממצאים האובייקטיביים בעניינו.
4. **כעניין שבעובדה התובע נפגע בצוואר ובגב וזהו דבר שלא יכול להיות שנוי במחלוקת.**
5. החלטת הוועדה הנכבדה מציינת את הממצאים האובייקטיביים אולם מגיעה היא להכרעה (להבדיל ממסקנה!) כי נשלל ממצא חבלתי עקב הפגיעה הנדונה וכי לא נותרה נכות. טעתה הוועדה הנכבדה בקביעתה כפי שיפורט להלן.
6. **בבדיקת התובע הודגמו הגבלות בתנועת עמוד השדרה הצווארי.** בנוסף, תלונותיו אודות הנזק העצבי נרשמו ולא קיבלו התייחסות.
7. בהינתן העובדה שאין מחלוקת כי התובע נפגע בתאונה ובהתחשב בטווחים שנמדדו וצויינו היה על הוועדה הנכבדה לקבוע נכות בגין הגבלה בתנועות והקרנת הכאבים לגפיים.
8. לאור כל האמור, מתבקשת הועדה הנכבדה לעררים לקבל את הערר נכות צמיתה בגין הכאבים וההגבלה בתנועות עמוד השדרה הצווארי והמותני.
9. ערעור זה מוגש במתכונתו הנוכחית על מנת לעמוד בזמנים. נימוקים נוספים יצורפו במועד הדיון בוועדה הרפואית.

10. אבקשכם להודיעני מועד לדיון בערר.

בכבוד רב ובתודה,

אריאל פרייברג, עו"ד